

На основі ідей Коменського та інших гуманістів здійснилися перші спроби освіти дітей та молоді з обмеженими фізичними і сенсорними можливостями в установах і різних приватних закладах.

Список використаних джерел

1. Кравець В. Історія класичної зарубіжної педагогіки та шкільництва: навч. посіб. для студ. Тернопіль, 1996. 436 с.
2. Левківський М. Історія педагогіки. За ред. проф. М. В. Левківського, д. п. н. О. А. Дубасенюк. Житомир: Житомирський державний педагогічний університет, 1999. 336 с.
3. František Kábete J. A. Komenský o všeobecném a všestranném vzdělání a o výchově tělesně a smyslově postižených URL: <http://dspace.specpeda.cz/bitstream/handle/0/1344/01-04.pdf?sequence=1>

**РЕАЛІЗАЦІЯ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ
МОВ**

Подворна Л.А., старший викладач
Харківський державний університет харчування та торгівлі
м. Харків, Україна

Сучасні вимоги до підготовки кваліфікованого спеціаліста перш за все потребують від нього бути учасником міжкультурної комунікації та мати необхідні комунікативні спроможності в сферах професійного та ситуативного спілкування в усній і письмовій формах, навички практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої діяльності в обсязі тематики, що обумовлена професійними потребами; та бути спроможним оволодіти новітньою фаховою інформацією через іноземні джерела. Все це підвищує попит на кваліфікованих випускників (фахівців), які вільно володіють іноземною мовою, зокрема мовою міжнародного спілкування, та обумовлює необхідність вивчення курсу «Іноземна мова».

Останнім часом більшість викладачів ставлять перед собою питання, який підхід у навчанні іноземній мові буде найкращим. Необхідно виділити комунікативний підхід, тому що головним його напрямом є навчання мовлення в умовах спілкування. Цей підхід визначився в результаті осмислення наукових досягнень в галузі лінгвістики, зокрема комунікативної лінгвістики, психології та теорії діяльності. Комунікативний підхід є досить ефективним, тому він потребує подальшого вивчення та розвитку.

Згідно із загальноєвропейськими рекомендаціями Ради Європи, метою є не просто вивчення будь-якої мови, а вільне спілкування цією мовою, тобто формування в студентів іншомовної комунікативної компетентності. До структури комунікативної компетенції належать: мовленнєва компетенція (аудіювання, говоріння, читання, письмо); мовна компетенція (лексичні, фонетичні, орфографічні знання); дискурсивна компетенція; соціокультурна та

соціолінгвістична компетенція; стратегічна компетенція. Студент повинен уміти здійснювати усне спілкування, розуміти на слух різну інформацію, логічно структурувати й передавати свої висловлювання, обирати ефективні стратегії для розв'язання будь-якої проблеми. Основними факторами, які впливають на формування комунікативної компетентності в студентів, є професійна спрямованість, гуманістичний стиль спілкування, орієнтація на комунікативну культуру як на професійну цінність.

Але необхідно не забувати про наявність у тих, хто навчається, мотиву для здійснення комунікації. Діяльності без мотиву не буває – це є головним у процесі комунікації. Студент повинен бути зацікавлений у вивченні іноземної мови, він має накопичувати свої знання, вміння та досвід. Комунікативна спроможність розвивається шляхом залучення студентів до вирішення великого кола значущих, реалістичних і досяжних завдань, які мають сенс, успішне вирішення яких викликає задоволення та підвищує їх упевненість у собі.

Комунікативна спрямованість навчання – передумова успіху в практичному оволодінні студентами іноземною мовою. Як показує практика, цьому значною мірою сприяє атмосфера колективного спілкування, організованого на основі комунікативних ситуацій. Ситуації стимулюють студентів до комунікативно-мотивованого виконання мовленнєвих дій, а спілкування в таких ситуаціях дає студентам змогу свідомо засвоїти іншомовний матеріал. Велике значення має діалогічне та монологічне мовлення. У цьому процесі можуть бути задіяні декілька учасників. З позицій комунікативного підходу процес, навчання іноземної мови будується адекватно реальному процесу мовленнєвого спілкування, тобто процес навчання є моделлю процесу мовленнєвої комунікації. Максимальне зближення процесів навчання і реального спілкування за такими найважливішими параметрами, як комунікативно-вмотивована мовленнєва поведінка викладача та студентів, а також предметність процесу спілкування забезпечується ретельним відбором комунікативно-мовленнєвих намірів, тем, ситуацій, які віддзеркалюють інтереси та потреби студентів. Потрібне спілкування – емоційно забарвлене, пронизане переживаннями, що приносить радість, зацікавленість і створює передумови успіху як у навчанні, так і в повсякденному житті.

Сучасна ситуація в країні доводить, що попит на висококваліфікованих спеціалістів, які вільно володіють іноземною мовою підвищується щороку. Найбільшу ефективність у навчанні іноземної мови студентів має комунікативний підхід, саме він сприяє формуванню в них комунікативної компетентності як професійної, впливає на їхній світогляд, систему цінностей, вміння мислити.

Література

1. Леонтьев А. А. Коммуникативность: пришло ее время / А. А. Леонтьев. – ИЯШ. – 1991. – № 5.

2. Пассов Е. И. Коммуникативный метод обучения иноязычной речи / Е. И. Пассов. – М., 2001. – 212с.

3. Стойко С. В. Реалізація комунікативного підходу в навчанні іноземних мов / С. В. Стойко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – Чернігів: ЧДПУ, 2011. – Вип. 85 (Серія: Педагогічні науки). – С. 220-223.

4. Жилкина Д. Н. Решение коммуникативных проблем в процессе обучения иностранным языкам / Д. Н. Жилкина. – ИЯШ. – 1992. – № 1

СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ З МІГРАНТАМИ: ДОСВІД ШВЕЦІЇ

(Попова А. С., асистент;)

Бердянський державний педагогічний університет, Бердянськ, Україна

Професійна підготовка соціальних працівників до роботи з мігрантами є новою актуальною проблемою у галузі вищої освіти і соціальної політики України. Тому, актуальним постає розроблення змісту навчання та добір відповідних технологій підготовки соціальних працівників до роботи з мігрантами. У цьому аспекті доречно звернути увагу на особливості організації навчання на рівні вищої освіти у контексті підготовки соціальних працівників до роботи з мігрантами у Швеції.

За даними індексу 2017 року Європейської комісії «Матриця інновацій», Швеція є лідером у галузі освітніх інновацій, що пояснюється високою часткою інвестування в освіту і науку, тісною співпрацею державного і недержавного сектору й університетів, що здійснюють підготовку фахівців, ґрунтовного аналізу ринку праці та формування соціального замовлення на фахівців.

Впровадження інновацій в освіту, поглиблення глобальних соціальних проблем, великий обсяг інформації, попит на мобільного соціального працівника, здатного адаптуватися до сучасних умов ринку праці та соціального замовлення обумовили активне використання «смарт технології» у системі підготовки фахівців соціальної сфери. Смарт технологія передбачає підготовку соціальних працівників, що володіють креативним потенціалом, вміють думати і працювати в новому світі. Важливими навичками у роботі соціального працівника, що працює з мігрантами мають стати вміння організовувати комунікацію у соціальних мережах, відбирати корисну інформацію, працювати з електронними джерелами, складати особисті бази знань, напрацьовані під час практичної діяльності. Все це вимагає зміни природного навчального процесу і перехід у царину смарт-технологій підготовки соціальних працівників до роботи з мігрантами у Швеції. Позитивними аспектами використання смарт-технології у підготовці соціальних працівників до роботи з мігрантами в університетах Швеції є мобільність і неперервність доступу до навчальної інформації; автономність викладача і студента за рахунок використання інтернет-мереж, мобільних девайсів з доступом до учбової інформації; гнучке навчання з точки зору інтересів студента та його